

Risale-i Nurlarda, büluğ yaşa varmadan vefat eden çocukların, cennette çocuk olacakları ve ailesini bekleyeceği söyleniyor. Fakat biz cennette orta yaşta olacağımızı biliyoruz. Bu durumu açıklar mısınız?

Kur'ân-ı Kerim'de geçen "Vildânün muhalledun" tâbirinden anlaşıldığına göre, mü'minlerin büluğ çağından önce vefât eden çocukları doğrudan cennete gidecek, lâkin dâimî çocuk olarak kalmak sûretiyle, çocuk sevmek ve okşamak zevkini anne ve babalarına tattıracaklardır.

Çocuğunu kaybettiği halde buna sabreden Müslüman'a, Cenab-ı Allah'ın verdiği mükâfat Ebû Musa (ra) tarafından naklediliyor:

"Resûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

"Bir kulun çocuğu öldüğü zaman Allah Teâlâ meleklerine:

- **Kulumun çocuğunun ruhunu mu aldınız**, buyurur. Melekler:

- **Evet**, derler. Allah Teâlâ:

- **Kulumun gönül meyvesini (ciğerparesini) mi kopardınız**, buyurur.

Melekler:

- **Evet**, derler. Allah Teâlâ:

- **Peki, kulum ne dedi**, buyurur. Melekler:

- **Sana hamdetti ve 'innâ lillahi ve innâ ileyhi râciûn' diye istircâda bulundu**, derler. Bunun üzerine Allah Teâlâ:

- **O halde kulum için cennette bir ev yapın ve adını da 'hamd evi' koyun**, buyurur." (Tirmizi, Cenaiz 36)

Sevdiğini kaybeden bir insan, bu duruma sabreder, ağzından kötü söz yerine sadece ve sadece Allah'ı yücelten sözler çıkarsa, kulun bu sabrı neticesinde Cenab-ı Allah, onu cennetine dâhil eder. Cennetinde de ona ismi '**hamd evi**' olan bir mekân hediye eder.

Mükellefiyet çağından sonra vefat eden insanların durumu ise, otuz üç yaşlarında olacağına dair rivayetler vardır.